

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

V Praze dne 22. října 2025
Č.j.: MZP/2025/290/887
Spis. zn.: P/4396

Vypraveno dne: 24-10-2025

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k potvrzení či změně závazných stanovisek Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“), a to prodloužení závazného stanoviska EIA ze dne 20. 3. 2024, č. j. MZP/2021/710/5811, a závazného stanoviska k ověření změn záměru ze dne 16. 7. 2024, č. j. MZP/2024/710/3524, k záměru „D3 0301 Jižní obchvat Jílové u Prahy“ podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), na základě žádosti Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územně a stavebně správního, ze dne 20. 5. 2025, č. j. MMR-39164/2025-83, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu,

p o t v r z u j e

1. prodloužení závazného stanoviska EIA ze dne 20. 3. 2024, č. j. MZP/2021/710/5811, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu;
2. závazné stanovisko ministerstva k ověření změn záměru ze dne 16. 7. 2024, č. j. MZP/2024/710/3524, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.cz

O d ů v o d n ě n í :

Záměr „D3 – Středočeská část“, jehož součástí je „D3 0301 Jižní obchvat Jílové u Prahy“, byl podroben procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (dále jen „proces EIA“) podle zákona č. 100/2001 Sb. Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „D3 – Středočeská část“ na životní prostředí (dále jen „stanovisko EIA“) vydalo na základě procesu EIA ministerstvo dne 1. 2. 2012 pod č. j. 1933/ENV/12. Souhlasné závazné stanovisko podle článku II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“), bylo k předmětnému stanovisku EIA vydáno dne 6. 6. 2017 pod č. j. 38297/ENV/17 (dále také „OZS“ nebo „závazné stanovisko k ověření souladu“). Platnost stanoviska EIA byla prodloužena dne 2. 6. 2017 (č. j. 12846/ENV/17), a to do 1. 2. 2022, a následně opětovně dne 20. 3. 2024 (č. j. MZP/2021/710/5811) (dále jen „prodloužení platnosti stanoviska EIA“), a to do 1. 2. 2027. V rámci přípravy předmětné části záměru bylo dále vydáno souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru podle ustanovení § 9a odst. 7 zákona č. 100/2001 Sb. (ze dne 16. 7. 2024 pod č. j. MZP/2024/710/3524) (dále také „verifikační stanovisko“).

Dne 26. 5. 2025 obdrželo ministerstvo žádost Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územně a stavebně správního (dále jen „MMR“), ze dne 20. 5. 2025, č. j. MMR-39164/2025-83, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska postupem podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, které vydalo ministerstvo (závazné stanovisko k ověření změn záměru č. j. MZP/2024/710/3524 ze dne 16. 7. 2024); odvolatelé dále namítají nezákonnou formu prodloužení platnosti stanoviska EIA (č. j. MZP/2021/710/5811 ze dne 20. 3. 2024). Žádost MMR o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska k ověření změn záměru je odůvodněna obdržáním odvolání proti územnímu rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a krajského stavebního úřadu (dále jen „krajský úřad“), č. j. 140744/2024/KUSK, sp. zn. SZ 041677/2021/KUSK ÚSŘ/FB, ze dne 6. 12. 2024, kterým krajský úřad, jako stavební úřad příslušný podle ustanovení § 2e odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „liniový zákon“), na žádost Ředitelství silnic a dálnic ČR, s. p., IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, který je zastoupen společností PRAGOPROJEKT, a. s., IČO 45272387, K Ryšánci 1668/16, 147 00 Praha 4 (dále jen „žadatel“), rozhodl o umístění stavby dopravní infrastruktury označené jako „D3 0301 Jižní obchvat Jílové u Prahy“ v k. ú. Jílové u Prahy.

Připomínky a námitky proti závaznému stanovisku k ověření změn záměru a prodloužení platnosti stanoviska EIA jsou uvedeny v odvoláních následujících účastníků řízení:

- Krajina 2000, spolek pro ochranu přírody dolního Posázaví, IČO 65397941, se sídlem Studené 93, 254 01, Jílové u Prahy, zastoupený JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., ČAK 14936, se sídlem Klokotská 103, 390 01, Tábor, (dále jen „Krajina 2000“),
- Ing. Bc. Tomáš Dolenský, bytem Havlíčkova 881, 293 01, Mladá Boleslav, zastoupený JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., MBA, advokátkou ČAK 13636, se sídlem Urxova 430/4, 186 00, Praha 8, (dále jen „odvolatel Tomáš Dolanský“),

- Bc. Eliška Tejkalová a Šimon Tejkal, oba bytem K Pepři 648, 254 01, Jílové u Prahy, (dále jen „odvolatelé Tejkalovi“),
- Dana Šmejkalová, bytem Kodaňská 22/651, 101 00 Praha 10 Vršovice,
- Mgr. Linda Kuličová a Mgr. Luboš Kulič, oba bytem V Hliníku 671, 254 01, Jílové u Prahy,
- Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy, IČO 70538638, se sídlem Masarykovo nám. 16, 254 01, Jílové u Prahy.

Předmětnou žádost MMR podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu o přezkoumání závazného stanoviska ministerstva k ověření změn záměru ze dne 16. 7. 2024, č. j. MZP/2024/710/3524, jsem spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. Podle skutečného obsahu odvolacích důvodů obsažených v odvolání došlo rovněž k posouzení prodloužení platnosti stanoviska EIA č. j. MZP/2021/710/5811, ze dne 20. 3. 2024. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k závěru, že předmětná stanoviska ministerstva přísluší potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Z ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu vyplývá: „Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvláště složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.“

Dospěl jsem k závěru, že předmětná stanoviska byla vydána v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb., a není tak žádný důvod pro jejich změnu podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu na základě uplatněných námitek odvolatelů.

K námitkám odvolatelů podávám toto vyjádření:

K námitkám, které se týkají verifikačního stanoviska, se vyjadřuji následovně:

K odvolání spolku Krajina 2000, uvádím:

Odvolatel Krajina 2000 namítá v bodu 2 svého odvolání věcnou nesprávnost a nezákonnost verifikačního stanoviska. Lze uvést, že předmětný záměr bude mít výrazný negativní vliv na životní prostředí. Odvolatel Krajina 2000 zásadně nesouhlasí s tvrzením, že zemní valy podél jižního obchvatu budou mít výraznou protihlukovou funkci. Takové tvrzení je zavádějící. Zemní valy budou bezdůvodným a rozsáhlým zásahem do zemědělského půdního fondu.

Dle odvolatele Krajina 2000 verifikační závazné stanovisko vychází se zastaralých podkladů, které jsou obsaženy v dokumentaci záměru, přestože jejich neaktuálnost řada účastníků včetně odvolatele Krajina 2000 namítala. Rozptylovou studii z roku 2016 rozhodně nelze považovat za

aktuální, stejně tak není aktuální hluková studie z téhož roku, která vůbec nezohledňuje množství rodinných domů realizovaných v dané lokalitě po roce 2015. Stejně tak lze pochybovat o aktuálnosti studie na krajinný ráz z roku 2017. Záměr bude mít zjevně velmi negativní vliv na krajinný ráz celé lokality, což správní orgány zcela ignorují.

Odvolatel Krajina 2000 je přesvědčen, že nemohl být objektivně zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu.

Konstatuji, že argumentace odvolatele Krajina 2000 je obecná a neurčitá, když tento neuvádí bližší důvody, pro které by mělo být vydané verifikační stanovisko v rozporu s právními předpisy. Ministerstvo jako podklad pro vydání verifikačního stanoviska využilo mj. dokumentaci pro navazující řízení (DÚR – dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby (SDRUŽENÍ PRAGOPROJEKT/AMBERG/MOTT MACDONALD – D3 0301 – 0303, 12/2016), které bylo v dané věci vedeno. Z obecného tvrzení o dataci určitých studií bez dalšího nevyplyvá porušení právních předpisů. Není doložena žádná konkrétní indicie dokladující nesprávnost či neaktuálnost dat obsažených ve studiích, kromě odvolatelem namítaného „množství rodinných domů realizovaných v dané lokalitě po roce 2015“ ve vztahu k aktuálnosti hlukové studie. Přesto jsem se touto námitkou zabýval a dovodil jsem, že odvolatel Krajina 2000 má pravděpodobně na mysli výstavbu rodinných domů v ulici Pod Rozhlednou, Jílové u Prahy. Podle hlukové studie (Vrdlovcová, 12/2016) je i tato lokalita hlukovou studií „pokryta“, neboť v blízkém okolí této lokality byly v rámci hlukové studie umístěny výpočtové body J1 a J2 (objekty pro bydlení na adresách Za Pivovarem 317 a K Pepři 648, Jílové u Prahy) a i pro tyto výpočtové body platí, že vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku emitované provozem na připravovaném jižním obvodu nepřekračují hygienické limity v chráněném venkovním prostoru staveb v denní i noční době. Vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku v jednotlivých bodech výpočtu jsou výrazně nižší, než hygienické limity (cca 37 dB den a 29 dB noc).

Zemní valy jsou běžně užívaným protihlukovým opatřením, uvedení jejich protihlukové funkce v rámci odůvodnění verifikačního stanoviska je oprávněné. Návrhem zemních valů je v rámci DÚR řešen požadavek na využití přebytků vytěžených materiálů dle podmínky č. 47 závazného stanoviska k ověření souladu. Vlivy v důsledku umístění zemních valů na životní prostředí a veřejné zdraví, včetně záboru zemědělského půdního fondu, byly verifikačním stanoviskem vyhodnoceny na základě podkladu zpracovaného autorizovanou osobou následovně: *„Vzhledem k charakteru dotčeného území a vzhledem k charakteru změny se vliv na jednotlivé složky životního prostředí neočekává. Přestože důsledkem návrhu valů je nárůst záborů ZPF (zábor se vyskytuje v půdách III., IV. a V. třídy ochrany, nejcennější půdy tedy nebudou dotčeny), je současně přihlášeno ke skutečnosti, že valy plní výrazně protihlukovou funkci a z hlediska akustické situace jsou tedy významně pozitivní změnou, proto se nejedná se o změnu, která by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví.“* V rámci verifikačního stanoviska bylo dále ve vztahu k záborům zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) uvedeno, že oproti EIA došlo k nárůstu trvalého záboru ZPF, z cca 3,5 ha předpokládaných dokumentací EIA na cca 16 ha uvedených v DÚR. Poměrně výrazný nárůst trvalého záboru ZPF je důsledkem provedených změn (zejména návrh valů, změna výškového vedení trasy – zahloubení a napojení komunikací) a částečně také důsledkem zpřesnění technického řešení trasy v DÚR. Z hlediska tříd ochrany bude trvalý zábor v rozsahu cca 9,5 ha (cca 59 %) ve IV. třídě ochrany, cca 4 ha (cca 25 %) ve III. třídě ochrany a 2,5 ha (cca 16 %) v V. třídě ochrany. Z hlediska způsobu využití pozemku se jedná převážně o ornou půdu (cca 72 %) nebo trvalý travní porost (cca 22 %), minimálně pak o ovocný sad či zahradu. Vzhledem k charakteru dotčeného území a ovlivnění půd nižších tříd ochrany se z hlediska vlivů na půdy jedná o akceptovatelný vliv.

Pro úplnost doplňuji, že v dané věci bylo příslušným stavebním úřadem vyžádáno vyjádření Krajské hygienické stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze (vydáno dne 10. 7. 2023 pod č. j. KHSSC 31535/2023), které uvádí následující: „V souvislosti s novými stavbami, které byly v hodnoceném území povoleny od 15. 12. 2015 do současnosti, však upozorňuji na důležitou skutečnost. Podle platného znění zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, konkrétně § 77 odst. 2, platí, že pokud je v platné územně plánovací dokumentaci (územní plán) záměr, u kterého je důvodné předpokládat, že bude po zprovoznění zdrojem hluku nebo vibrací (zejména pozemní komunikace nebo železniční dráhy), musí každá nová stavba, která by mohla být tímto hlukem, či vibracemi dotčena, obsahovat opatření k ochraně před hlukem a vibracemi. Z toho vyplývá, že každý chráněný objekt, který byl k uvedenému datu v lokalitě schvalován, musí mít zajištěnu vlastní ochranu před hlukem z navržené komunikace. Stavebníci nových rodinných domů byli na tuto skutečnost místně příslušným pracovištěm KHS při schvalování projektových dokumentací v závazných stanoviscích upozorněni.“

Vzhledem k výše uvedenému konstatuji, že verifikační stanovisko bylo vydáno v souladu s platnými a účinnými právními předpisy a hodnocení změn z hlediska možných významných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví bylo provedeno správně.

Dále k odvolacímu důvodu č. 4 Povinnost provést nové zjišťovací řízení EIA, kdy odvolatel Krajina 2000 namítá v souvislosti s výše uvedenou námitkou změn projektové dokumentace oproti původnímu stanovisku EIA a námitkou nepřipustného salámování záměru v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) namítá, že musí dojít k novému zjišťovacímu řízení EIA.

Podle rozsudku NSS č. j. 1 As 236/2018-86 cit. „pokud stanovisko EIA nepočítá s etapizací záměru či s možností jeho jen částečné realizace a neposuzuje vlivy, které jsou s tím spojeny, jedná se o důvod pro provedení nového posouzení, respektive alespoň zjišťovacího řízení, které vyjasní, zda a v jakém rozsahu je nové posouzení potřeba.“

Odvolatel Krajina 2000 namítá, že umístování a realizace záměru po částech (úseky 0301-0303, 0304 a 0305/I) nebylo posouzením EIA předvídáno, a tedy ani tato možnost nebyla posouzena z hlediska vlivů na životní prostředí, tedy tato skutečnost musí být s ohledem na výše uvedený rozsudek NSS předmětem nového zjišťovacího řízení EIA. V této souvislosti též upozorňuje na rozsudek NSS č. j. 8 As 58/2023-145 ze dne 26. 9. 2024 a č. j. 10 As 182/2022-211 ze dne 22. 5. 2024.

Odvolatel Krajina 2000 předně odkazuje na souvislost s „výše uvedenou námitkou změn projektové dokumentace oproti původnímu stanovisku EIA a námitkou nepřipustného salámování záměru“, ačkoli se žádná z těchto námitek v odvolání nenachází.

Namítaná etapizace záměru jako potenciální změna záměru nebyla předmětem hodnocení v rámci verifikačního stanoviska – nebyla identifikována jako změna ani v podkladu zpracovaném autorizovanou osobou ani příslušným úřadem. Jedná se totiž o naplnění podmínky č. 110 stanoviska EIA, resp. podmínky č. 63 závazného stanoviska k ověření souladu, která ukládá „V případě západní varianty realizovat obchvat Jílového u Prahy v předstihu.“ Žadatel je touto podmínkou v rámci přípravy záměru vázán.

Námitka odvolatele proto není důvodná, verifikační stanovisko bylo vydáno v souladu s platnými a účinnými právními předpisy a hodnocení změn z hlediska možných významných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví bylo provedeno správně.

K odvolacímu důvodu č. 5 Nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA, kdy odvolatel namítá, že stavba v předložené podobě nesplňuje závazné podmínky závazného stanoviska EIA, uvádím:

Odvolatel Krajina 2000 namítá paušálně potřebu aktualizace dopravní studie, a to na základě výsledků sčítání dopravy z roku 2020, s výhledem do roku 2030 se zohledněním výsledků sčítání z roku 2010. Jedná se o závaznou podmínku č. 1 OZS.

Jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska bylo zástupcem žadatele předloženo vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení. Žadatel ve vztahu k podmínce č. 1 deklaroval její splnění v rámci TES 2015 (příloha C.1 Dopravní model), která je podkladem pro DÚR.

Dle předloženého vyjádření zástupce žadatele zn. IČ V-Kol-0024-2025, ze dne 17. 3. 2025, k podaným odvoláním je zřejmé, že pro další stupeň dokumentace pro stavební řízení (dále jen „DSP“) budou aktualizovány vstupní podklady, včetně dopravní studie. V návaznosti na aktualizovanou dopravní studii bude aktualizována hluková a rozptylová studie včetně vyhodnocení a zpracování případných změn pro návrh ke splnění hlukových nebo rozptylových limitů.

Podmínku č. 1 OZS považuji za plněnou, aktualizace dle novějšího sčítání dopravy bude provedena v rámci přípravy DPS. Námitka tedy není důvodná.

Odvolatel Krajina 2000 dále namítá zcela obecně nesplnění požadavku závazné podmínky č. 2 OZS, aniž by toto blíže konkretizoval. Podmínka stanoví, že při výběru zařízení staveniště a manipulačních prostor je třeba vycházet z výsledků biologických průzkumů, zpracovat biologické hodnocení, a eliminovat zásahy do cenných částí ekosystémů, plochy staveniště vymezit zejména v antropicky výrazněji ovlivněných částech území mimo ekologicky hodnotné partie (nivy vodních toků, pozemky určené pro plnění funkce lesa (dále jen „PUPFL“), územní systém ekologické stability (dále jen „ÚSES“), významné krajinné prvky (dále jen „VKP“). Odvolatel Krajina 2000 namítá, že stavba neeliminuje zásahy do cenných částí ekosystémů.

V rámci plnění podmínek EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předložené jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno, že podmínka se netýká stavby „D3 0301 Jižní obchvat Jílové u Prahy“ ve stupni DÚR, jelikož se týká přílohy „Zásady organizace výstavby“ (ZOV), která je součástí stupně dokumentace DSP, případně DUSP.

Verifikační stanovisko předpokládá plnění této podmínky v rámci projektové DSP. Námitka tedy není důvodná.

Ve vztahu k závazné podmínce č. 3 odvolatel Krajina 2000 požaduje, aby byl požadavek na stanovení a odsouhlasení odvozní a odvozní trasy ze stavby posouzen již k řízení o umístění stavby, tedy aby byl požadavek předmětem územního řízení, nikoliv odsunuto až do stavebního řízení. Odvolatel Krajina 2000 nicméně neuvádí důvody, na jejichž základě dovozuje, že toto musí být posouzeno již k řízení o umístění stavby.

V rámci vyhodnocení plnění podmínek EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předloženého jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno, že odvozní a dovozní trasy k přístupům na staveniště budou vedeny po veřejně přístupných komunikacích. Přesuny zemních prací budou probíhat v rámci vymezeného

stavenišť. Podrobně budou popsány v příloze „Zásady organizace výstavby“ (dále jen „ZOV“), která je součástí navazujícího stupně dokumentace DSP, případně DUSP.

Dle předloženého vyjádření zástupce žadatele k podaným odvoláním je dále zřejmé, že staveništní doprava bude využívat trvalého záboru stavby. V rámci DSP bude podrobně dořešen plán organizace výstavby. I s ohledem na minimalizaci odvozu přebytečné zeminy byly v DÚR navrženy zemní valy.

Verifikační stanovisko předpokládá plnění této podmínky v rámci projektové dokumentace pro stavební povolení. Námitka není důvodná.

Dále k závazné podmínce č. 10 OZS, která stanoví, že protihlukové stěny budou navrženy podle potřeby buď plné či průhledné s potřebnou zvukovou pohltivostí. Bude upřesněno, kde bude případně nutné provést další protihluková opatření – výměnu oken, odclonění zelení, valy apod., pokud vzhledem k poloze chráněných objektů těsně u silnice je nelze pomocí protihlukových stěn ochránit. Před protihlukovými stěnami dávat přednost jiným opatřením.

Odvolatel Krajina 2000 namítá, že požadavek není splněn, hluková studie jeho splnění neprokazuje a nezdůvodňuje.

K tomu uvádím, že v rámci vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předloženého jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele s odkazem na DÚR deklarováno, že protihlukové stěny není potřeba navrhovat.

Dle předloženého vyjádření zástupce oznamovatele k podaným odvoláním je dále zřejmé, že v DÚR jsou definovány okrajové podmínky pro splnění hlukových limitů daných zákonem. DÚR definuje plochy určené ke stavbě. Podrobné technické řešení bude předmětem DSP a dalších stupňů dokumentace.

Předmětná podmínka tak není relevantní pro danou část záměru a danou fázi povolovacího řízení. Námitka není důvodná.

Ve vztahu k závazné podmínce č. 11 OZS odvolatel Krajina 2000 namítá, že hluková studie neprokazuje splnění požadavku, který stanoví:

Do opatření k snížení hlukové zátěže (dodržení legislativních limitů) vzít v úvahu veškerá opatření, která jsou technicky dostupná – posunutí stopy dálnice, výškové řešení, tvar a výška protihlukové stěny, včetně případného tubusu, povrchová řešení komunikace (např. obalované živičné směsi s příměsí drcených pneumatik), protihlukové valy, výsadba pásů stále zelených dřevin atd. včetně kombinace.

Konstatuji, že v rámci vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předložené jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno následující. Hluková studie pro jižní obchvat Jílové je součástí DÚR, příloha č.F.6. Výškové řešení je navrženo s ohledem na stávající terén a požadavek města Jílové u Prahy na zahloubení trasy. Vedení trasy povětšinou v zářezu má pozitivní vliv na snížení hlukové zátěže. Na snížení hlukové zátěže má dále pozitivní vliv návrh zemních valů podél trasy obchvatu. V hlukové studii jsou uvedeny vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku emitované provozem na připravovaném jižním obchvatu, které nepřekračují hygienické limity v chráněném venkovním prostoru staveb v denní ani noční době. Vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku v denní době $L_{Aeq,16h}$ se pohybují v rozmezí 33,7 až 53,4 dB a v noční době jsou vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku $L_{Aeq,8h}$ mezi 26,6 až 45,8 dB. Tyto hodnoty

jsou výrazně nižší, než požadované hygienické limity pro denní dobu $L_{Aeq,16h} = 60$ dB a pro noční dobu $L_{Aeq,8h} = 50$ dB.

Dle předloženého vyjádření zástupce žadatele k podaným odvoláním je dále zřejmé, že zemní valy vzešly z projednání a byly odsouhlaseny v rámci pracovních jednání s městem Jílové u Prahy. Na jednání dne 17. 7. 2015 byl zástupci města Jílové u Prahy mimo jiné v bodě 9 záznamu z jednání vznesen požadavek na vybudování jižního přivaděče Jílové. Dále s ohledem na přilehlou obytnou zástavbu zástupci obce preferovali trasu obchvatu v zářezu a s protihlukovým opatřením. Požadavek byl v projektu splněn. Zemní valy byly navrženy i s ohledem na soulad s podmínkou stanoviska EIA týkající se minimalizace odvozu přebytečné zeminy s přednostním využitím na místě stavby.

Podmínka č. 11 OZS je tak splněna a námitka není důvodná.

Odvolatel Krajina 2000 namítá k podmínce č. 12 OZS, že žádost žadatele a projektová dokumentace nepočítají s provedením náhradního zásobování vodou v předstihu před vlastní stavbou.

V rámci vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předložené jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno, že podmínka bude plněna obsahem podkladů pro následující projektový stupeň.

Dle předloženého vyjádření zástupce žadatele k podaným odvoláním je dále zřejmé, že daný požadavek stanoviska EIA nevyžaduje a priori realizaci náhradního zásobování, a dále uvádí, že k tvorbě DÚR byl v době zpracování k dispozici předběžný geotechnický průzkum (dále jen „GTP“). Projektant v Souhrnné technické zprávě sepsal pro další přípravu stavby doporučení a požadavky na podrobný GTP průzkum. Stejně jako na obdobných liniových stavbách bude podkladem do dalšího stupně projektu podrobný GTP, jehož součástí bude i hydrogeologický průzkum včetně návrhu opatření, případně i doplňkový průzkum pro další možné upřesnění podkladů. V doporučení pro další přípravu stavby předběžný GTP uvádí: *"Nezbytné v rámci další etapy průzkumu bude zahuštění stávajících průzkumných sond v trasách obou přivaděčů, pro upřesnění rozsahu jednotlivých geotechnických typů hornin a zemin.... V rámci problematiky odvodnění stavby a nezbytnosti znalosti dlouhodobého vývoje a kolísání hladiny podzemní vody doporučujeme průběžný monitoring hladiny v hydrogeologicky vystrojených vrtech."* Zástupce žadatele konstatuje, že průběžný monitoring hladiny v hydrogeologicky vystrojených vrtech a stávajících studních již probíhá. Monitoring sleduje, jak fungují v průběhu roku a v budoucnu, jak budou fungovat v průběhu stavby a po stavbě. Z těchto podkladů na základě v čase kontinuálního monitoringu hydrogeologických poměrů v lokalitě bude průběžně vyhodnocován vliv stavby na dané území a dle míry vlivu budou operativně navržena a přijata příslušná opatření k minimalizaci či kompenzaci. Dále budou navržena a přijata dočasná opatření během výstavby i trvalá opatření po dokončení.

Verifikační stanovisko předpokládá plnění této podmínky v rámci projektové dokumentace pro stavební povolení. Námitka není důvodná.

Odvolatel Krajina 2000 neurčitě namítá k podmínce č. 13 OZS nesplnění požadavku, když projektová dokumentace nepočítá s náhradním zásobováním vodou. Podmínka č. 13 OZS stanoví, že v případě znehodnocení vodních zdrojů bude realizováno nové řešení zásobení vodou, které bude součástí stavby dálnice. Nové řešení musí být realizováno již před zahájením výstavby.

V rámci vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předloženého jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno, že v rámci předběžného hydrotechnického průzkumu byly zjištěny podél trasy vodní zdroje (studny) užitkové vody, které budou dále podrobněji prověřeny v rámci podrobného průzkumu v úrovni dokumentace DSP.

Verifikační stanovisko předpokládá plnění této podmínky v rámci projektové dokumentace pro stavební povolení. Námitka tak není důvodná.

K podmínce č. 14 OZS odvolatel Krajina 2000 neurčitě namítá nesplnění požadavku, neboť hydrotechnické posouzení ovlivnění hladin při povodňových průtocích nebylo provedeno.

Daná podmínka stanoví, že pro výstavbu mostních objektů a jiných staveb v územích ohrožených velkými vodami provést hydrotechnické posouzení ovlivnění hladin při povodňových průtocích s tím, že nezbytné stavby technické a dopravní infrastruktury, zejména v aktivní zóně, budou provedeny tak, aby nezhoršovaly průběh povodně, tj. nezvyšovaly úroveň hladin velkých vod a nezhoršovaly stupeň povodňové ochrany v dotčeném území.

V rámci vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předloženého jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno, že v rámci DUR (příloha D.2.) toto bylo řešeno u mostu SO 241. Mostní objekt je navržen tak, že nedojde ke zhoršení průběhů případných povodní a nedojde ke zhoršení stupně povodňové ochrany v dotčeném území.

Podmínka č. 14 OZS je tak plněna a námitka není důvodná.

K podmínce č. 23 OZS odvolatel Krajina 2000 neurčitě namítá neplnění požadavku, respektive to, že neplyne ze spisu. Daná podmínka byla v rámci OZS přeformulována a stanoví, že všechny vodní toky budou upravovat v místě křížení vždy v minimální nutné délce pro potřeby stavby dálnice s cílem minimálního zásahu do stávajících přírodních a odtokových poměrů.

K tomu konstatuji, že v rámci vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA v dokumentaci pro příslušné navazující řízení, předložené jako jeden z podkladů pro vydání verifikačního stanoviska, bylo zástupcem žadatele deklarováno následující. Objekt SO 321 řeší přeložku Mlýnského potoka pod ČOV v Jílovém v délce 268,45 m, od ř.km 1 192,41 po ř.km 1 460,86, viz příloha D3 Vodohospodářské objekty. Projekt zohledňuje podmínky pro stupeň DÚR stanovisek DOSS, zejména dotčených orgánů v oblasti ochrany životního prostředí MěÚ Černošice (koryto Mlýnského potoka nebude zatrubněno), vyjádření Lesů ČR (splnit podmínky stanoviska Povodí Vltavy), souhlasného stanoviska Povodí Vltavy (v dalším stupni PD bude návrh předložen k vyjádření; v dalším stupni PD regulovat zvýšený odtok do Mlýnského potoka; odvodnění obchvatu bude provedeno tak aby nedocházelo ke škodám na okolních pozemcích – bude součástí další projektové dokumentace DSP).

Dle předloženého vyjádření zástupce žadatele k podaným odvoláním je dále zřejmé, že je navržena úprava vodního toku Mlýnského potoka, a to v min. nutném rozsahu dl. 269 m pro zajištění křížení se silnicí 11/105. Pro ochranu povodí před vlivem změny odtokových poměrů – zvětšením výměry nepropustných ploch v povodí – bude v rámci přeložky koryta Mlýnského potoka vytvořen retenční prostor s návrhovou kubaturou 400 m³ pro zpomalení odtoku z nové komunikace. Toto pak ve výsledku sníží ovlivnění povodí pod navrženou přeložkou vodního toku. Pro návrhovou srážku dojde ke snížení zátěže údolní nivy oproti stávajícímu stavu.

Daná podmínka je splněna a námitka není důvodná.

K odvolání pana Ing. Bc. Tomáše Dolanského, uvádím:

Odvolatel Tomáš Dolanský namítá, že není zohledněna přítomnost studny odvolatele o hloubce 13 m, která je umístěna na pozemku parc. č. 419 ve vztahu k plánovanému zářezu (10-12 m). Bude-li v dotčené části obchvatu příslušný zářez – lze hovořit o ovlivnění nespojitě mělké zvodně – tedy, voda tekoucí pod povrchem směrem ke studni může být přerušena a odvolatel Tomáš Dolanský tak bude mít znemožněno užívání studny.

Od doby vydání projektové dokumentace a dokumentace EIA došlo také k významným hydrologickým změnám a jakékoliv zásahy do vodních toků vyžadují po tak dlouhé době (12 let) nové posouzení možných rizik, jelikož například přeložky vodovodů plánované v projektu budou mít na životní prostředí větší dopad, než bylo předpokládáno. Samotný projekt byl od roku 2012 několikrát modifikován, přičemž rozsah a charakter změn nebyly dostatečně zohledněny. S ohledem na změny projektu i změny v území je nezbytné provést nové zjišťovací řízení EIA, které posoudí aktuální stav území a jeho změny od původního hodnocení v roce 2012 a zohlední nové faktory, jako je hustota obyvatel, nové environmentální podmínky a stav krajiny. Velký důraz na řádné provádění EIA nad rámec vnitrostátní judikatury klade již dlouhodobě ve své judikatuře i Soudní dvůr Evropské unie, například v Rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-201/02 (Wells).

Další (konkrétní) rozpory ve vztahu ke stanovisku EIA odvolatel Tomáš Dolanský spatřuje v následujících bodech.

Hydrologické charakteristiky se v zájmovém území nezměnily – vydané závazné stanovisko ministerstva (str. 8 dokumentace EIA) - původní trasa vede většinou po terénu či násypu, v současné projektové dokumentaci je navržen zářez o hloubce 10-12 m. Změnou projektu (provedením zářezu) se hydrologické charakteristiky jednoznačně změní.

Krajinný ráz – zde uvedeno, že typologie krajiny ani oblasti krajinného rázu se nemění – odvolatel Tomáš Dolanský vnímá nesoulad mezi původně navrženým řešením „po terénu, či násypu“ a aktuálně navrženým zářezem o hloubce 10-12 m.

V EIA nejsou zohledněny menší vodní toky, nejsou vůbec posuzovány.

Odvolatel Tomáš Dolanský rovněž upozorňuje na skutečnost, že v rámci územního řízení nebyl posuzován vliv stavebního záměru na registrovaný významný krajinný prvek – hřbitov Boží Tělo – a kulturní památku – Kostel Božího Těla – ačkoliv dopad stavebního záměru měl být v rámci EIA zohledněn a vypořádán, neboť plánovaná liniová stavba Jižního obchvatu Jílového u Prahy přímo protíná tento chráněný prvek. Rovněž nedostatečně jsou zohledněny dopady na tzv. Svatováclavský pramen v lokalitě blízké krajinnému prvku – hřbitova Boží Tělo. Dopady tohoto zásahu nebyly v rozhodnutí řešeny ani adekvátně posouzeny, což představuje zcela zásadní pochybení v činnosti stavebního úřadu. V důsledku absence této dokumentace je znemožněno transparentní rozhodování a brání se tímto odvolateli a dalším účastníkům řízení vyhodnotit, jakým způsobem budou dopady stavby zmírněny či kompenzovány, tudíž se k tomu nemohou ani informované vyjádřit a uplatňovat svá procesní práva. Ztráta vodního zdroje, který je základem Mlýnského potoka protékajícího Jílovým u Prahy, by měla zásadní dopad nejen na vzhled města, ale i na přírodní poměry v mokřině u tzv. Svatováclavských lázní (další významný krajinný prvek, který bude stavbou dotčen), ale i na životní prostředí v obci Jílové u Prahy.

K těmto námitkám konstatuji, že změna výškového vedení trasy byla v rámci verifikačního stanoviska vyhodnocena na základě podkladu zpracovaného autorizovanou osobou s konstatováním, že záměr nevyvolá významné negativní vlivy na životní prostředí a nejedná se o změnu, která by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Obecná námitka změny hydrologických charakteristik tak není důvodná, změna výškového vedení trasy byla zhodnocena jako nevýznamná změna. Ke konkrétní námitce možného ovlivnění studny bylo podle parcelního čísla dohledáno, že se jedná o studnu umístěnou v blízkosti záměru v km cca 2,0. Vzdálenost diskutované studny je cca 200 m od stavby. Z podkladu pro vydání verifikačního stanoviska konkrétně vyplývá, že v úseku staničení 0,200 – 1,973 km je navržen zářez s maximální hloubkou až 10 m pod terénem. Hladina podzemní vody je pod vedením obchvatu ovlivňována starými důlními díly, které udržují hladinu v hloubce cca 30 m pod terénem, tj. kolem úrovně 377 m n.m. ... Z provedených hydrogeologických posouzení lze usuzovat, že navržená změna nepřinese významné ovlivnění režimu hladiny podzemní vody, který je zde určován zejména starými důlními díly. Předpokládaný dosah ovlivnění nespojitě zvodně v závěru jižního obchvatu města Jílové u Prahy je cca 60 m od okraje zářezu. Platí tedy závěry o nevýznamné změně uvedené výše.

Dle předloženého vyjádření zástupce žadatele k podaným odvoláním je dále zřejmé, že výsledky ověření hladiny podzemní vody potvrzují její výskyt pod úrovní nivelety nové komunikace. Přímé negativní ovlivnění nebo přerušení spodních horizontů zvodnělých vrstev tak nenastane. Současně budou pro období výstavby navržena opatření a monitoring, která maximálně zajistí omezení případného dočasného ovlivnění oblasti. Vybrané objekty studní byly monitorovány v rámci přílohy předběžného GTP včetně domovní studny S2 č.p. V Lázních 248 (odvolatelem Tomášem Dolanským uváděná studna).

K obecné námitce týkající se ovlivnění krajinného rázu dovozují, že odvolatel vnímá dopad na krajinný ráz v souvislosti s umístěním zemních valů, případně s plánovanými zářezy. Jak již bylo uvedeno výše, jak změna výškového vedení trasy, tak umístění zemních valů byly v rámci verifikačního stanoviska z hlediska možných významných negativních vlivů v rámci verifikačního stanoviska posouzeny se závěrem, že se nejedná o změny, která by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví.

K obecné námitce nevyhodnocení vlivů na menší vodní toky konstatuji, že tyto byly v rámci verifikačního stanoviska, resp. podkladu zpracovaného autorizovanou osobou hodnoceny pod souhrnným označením významné krajinné prvky, stejně jako např. v dokumentaci EIA v průběhu procesu EIA. Námitka není důvodná.

K námitce neposouzení registrovaného významného krajinného prvku Hřbitov „Boží Tělo“ uvádím, že i tento prvek byl v rámci podkladu zpracovaného autorizovanou osobou pro vydání verifikačního stanoviska hodnocen jako součást podkapitoly vlivů změny směrového vedení trasy na faunu, floru a migraci s tím, že zásah do tohoto prvku je dán zejména nezbytným kácením zapojeného dřevinného doprovodu při polní cestě a rozsah je prakticky obdobný jako pro trasu dle EIA. Podklad souhrnně hodnotí změnu směrového vedení jako změnu bez významného vlivu. Na základě tohoto podkladu bylo provedeno rovněž zhodnocení příslušným úřadem při vydání verifikačního stanoviska, se stejným závěrem. Námitka tak není důvodná.

Námitky odvolatele Tomáše Dolanského nejsou důvodné, verifikační stanovisko bylo vydáno v souladu s platnými a účinnými právními předpisy a hodnocení změn z hlediska možných významných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví bylo provedeno správně.

K námitkám, které se týkají prodloužení stanoviska EIA, se vyjadřují následovně:

K odvolání spolku Krajina 2000, uvádím:

V odvolacím důvod č. 3 Nezákonná forma prodloužení platnosti stanoviska EIA, je namítáno:

„Prodloužení stanoviska EIA (ze dne 20. 3. 2024 pod č. j. MZP/2021/710/5811) je provedeno nezákonnou formou. S ohledem na skutečnost, že stanovisko EIA má formu závazného stanoviska podle § 149 správního řádu, musí i prodloužení tohoto dokumentu mít formu závazného stanoviska. Tuto formu správního aktu MŽP nerespektuje a prodloužení stanoviska EIA vydalo ve formě prostého sdělení podle části IV. správního řádu.

MŽP v této věci uvádí cit. „Postupy, které do zákona (tedy především do § 9a odst. 4 a 5) zavedl zákon č. 149/2023 Sb. a které mají tuto výjimku, se tedy uplatní okamžitě i u již zahájených posuzování (tedy i u vyřizování této žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA), zatímco postupy, které do zákona zavedl zákon č. 149/2023 Sb. a které tuto výjimku nemají, se uplatní až u žádostí podaných od 1. 1. 2024. Zatímco zveřejnění podkladu v Informačním systému EIA i postup podle § 9a odst. 5 zákona v aktuálním znění se tedy u této žádosti již uplatní (jelikož mají v uvedeném přechodném ustanovení výjimku), nová forma vydaného prodloužení platnosti stanoviska EIA (tedy provedení prodloužení formou závazného stanoviska) se u této žádosti ještě neuplatní, neboť tato změna nemá v rámci uvedeného přechodného ustanovení zakotvenou výjimku, a žádost je tedy třeba, co se týče formy správního úkonu, vyřídit podle dosavadních právních předpisů (tj. předpisů účinných do 31. 12. 2023), které tuto formu nijak nespecifikovaly, přičemž ale aplikační praxe byla dlouhodobě ustálena na formě vyjádření, osvědčení, sdělení dle § 154 a násl. správního řádu, která je tedy s ohledem na výše uvedené v rámci tohoto dokumentu ctěna.“

Tato argumentace MŽP je nezákonná a věcně nesprávná. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 7 As 236/2023-68, cit právní větu:

„Úkon, jímž se prodlužuje doba platnosti závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném do 31. 12. 2023, je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu.“

A dále z bodu 35 rozsudku cit. „[35] V situaci, kdy zákon výslovně neuvádí formu správního úkonu, je rozhodující, zda splňuje materiální znaky závazného stanoviska vymezené v § 149 odst. 1 správního řádu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 As 52/2012-26, nebo též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 2 As 40/2008-80, ze dne 14. 10. 2010, č. j. 7 As 46/2010-54, ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012-140, a ze dne 25. 5. 2023, č. j. 6 As 201/2022-44, ze dne 24. 11. 2023, č. j. 2 As 99/2023-52). Z § 149 odst. 1 správního řádu vyplývá, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část správního rozhodnutí. Závazným stanoviskem je tedy takové stanovisko dotčeného orgánu, bez něhož nelze správní rozhodnutí vydat a nelze se od něj odchýlit. K jeho vydání je příslušný pouze dotčený orgán, který disponuje odbornými znalostmi potřebnými k posouzení otázek, které jsou jeho předmětem. Rozhodnutí v navazujícím řízení nelze vydat bez platného závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí. Platnost je zásadní vlastností závazného stanoviska, bez níž nevyvolává zamýšlené právní účinky, a úkon, jímž je měněna, s ním neoddělitelně souvisí. Jde také o základní institut, který zajišťuje aktuálnost stanoviska EIA (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2021, č. j. 1 As 236/2018-94). Úkon, jímž se prodlužuje doba platnosti závazného stanoviska, je závazný pro správní orgán rozhodující v navazujícím řízení a ve spojení se stanoviskem EIA, s nímž tvoří

jeden celek, je podkladem pro konečné rozhodnutí. Pokud příslušný orgán EIA k žádosti prodloužit platnost závazného stanoviska dle § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů, správní orgán se nemůže v navazujícím řízení od jeho závěru odchýlit a samostatně hodnotit, zda byly podmínky pro prodloužení doby platnosti splněny. Totožná forma pro stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí i prodloužení doby jeho platnosti odpovídá „konceptu ultimativní závaznosti výstupu z procesu EIA“, z níž vycházela dle důvodové zprávy k zákonu č. 39/2015 Sb. změna formy stanoviska EIA. Současně není žádný rozumný důvod, pro který by mělo být přistupováno odlišně k přezkumu prodloužení platnosti závazného stanoviska a samotného závazného stanoviska, které spolu úzce souvisí a společně jako celek představují závazný podklad pro navazující řízení. Smyslu právní úpravy, kterou byla zavedena forma závazného stanoviska pro stanovisko EIA, naopak odpovídá, aby byl umožněn přezkum obou úkonů v souladu s § 149 odst. 7 (dříve § 149 odst. 4) správního řádu v rámci přezkumu rozhodnutí, pro které bylo závazné stanovisko podkladem. Je logické, aby případné odvolací námitky v navazujícím řízení směřující proti naplnění podmínek pro prodloužení doby platnosti stanoviska EIA byly vypořádány spolu s námitkami proti vlastnímu stanovisku EIA ministerstvem jakožto správním orgánem nadřízeným správnímu orgánu příslušnému k jejich vydání, který je k tomu vybaven odbornými znalostmi, kvůli nimž mu byla tato agenda svěřena. “.

Prodloužení platnosti stanoviska EIA ve formě prostého sdělení MŽP tak není platným dokumentem.”

Konstatuji, že odvolatel Krajina 2000 odkazuje na rozsudek NSS č. j. 7 As 236/2023-68, nicméně pravděpodobně má na mysli rozsudek č. j. 7 As 236/2023-64 ze dne 27. 6. 2024 (dále jen „rozsudek NSS“), který se mj. vyjadřuje k právní formě úkonu, kterým se prodloužuje platnost stanoviska EIA. Rozsudek NSS v zásadě konstatuje, že všechna prodloužení platnosti stanoviska EIA vydaná od účinnosti zákona č. 39/2015 Sb. mají formu závazného stanoviska ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu. Z uvedeného pak plyne, že na vydaná nezávazná „sdělení“, kterými byla platnost stanovisek EIA reálně prodlužována, musí být nahlíženo, jako by šlo o závazná stanoviska.

Klíčová právní věta z rozsudku NSS zní: „Úkon, jímž se prodloužuje doba platnosti závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2023, je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Jestliže odvolání v navazujícím řízení směřovalo proti jeho obsahu, mělo být prodloužení platnosti přezkoumáno postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu.“

Zde uvádím, že výše nastíněný verdikt NSS je aplikovatelný na všechna prodloužení platnosti stanovisek vydávaná od 1. 4. 2015, tedy jak případy, kdy byla prodlužována platnost již nově vydaného závazného stanoviska EIA, tak případy, kdy došlo k prodloužení platnosti staršího a prostřednictvím stanoviska k ověření souladu následně ze závazného stanoviska EIA (to byl případ záměru, kterého se rozsudek týká, stejně jako případ záměru „D3 – Středočeská část“).

V dané věci bylo rozhodné, že po napadení rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení byl proveden tzv. odvolací přezkum pouze ve vztahu ke stanovisku EIA, resp. OZS, nicméně ne vůči správnímu úkonu, kterým byla platnost stanoviska prodloužena. Ministerstvo, které bylo v pozici nadřízeného správního orgánu, konstatovalo, že prodloužení platnosti stanoviska nemá formu závazného stanoviska podle ustanovení § 149 správního řádu, nýbrž jiného správního úkonu podle části čtvrté správního řádu, a jeho přezkum proto probíhá podle ustanovení § 156 správního řádu v působnosti správního orgánu, který jej vydal. Tuto úvahu NSS nepovažuje za správnou a uvádí komplexní argumentaci, proč je třeba prodloužení platnosti stanoviska považovat za závazné stanovisko. NSS zdůrazňuje i fakt, že v dané věci bylo stanovisko EIA sice vydáno ještě jako nezávazné, ale skrze závazné stanovisko k ověření souladu bylo po 1. 4. 2015 ze závazné, přičemž následně je třeba původní stanovisko EIA a OZS považovat za jeden celek

(s jednou závazností a platností). Z dalšího textu rozsudku NSS je evidentní, že tomu tak má být jak ve vztahu k přezkumu, tak k prodlužování platnosti (tj. přezkoumává se zákonnost/správnost a prodlužuje se platnost závazného stanoviska EIA jako celku, nikoliv jen původního nezávazného stanoviska EIA nebo jen OZS).

Právní forma správního úkonu, jímž se prodlužuje platnost stanoviska EIA, byla výslovně specifikována až citovaným rozsudkem NSS ze dne 27. 6. 2024 a odvolatelem citovanou novelou zákona č. 100/2001 Sb., účinnou od 1. 1. 2024, přičemž předtím se forma tohoto úkonu pouze dovozovala. Žadatel požádal o prodloužení platnosti stanoviska EIA podáním ze dne 9. 11. 2021, na základě čehož bylo v souladu s příslušnými přechodnými ustanoveními výše zmíněné novely zákona č. 100/2001 Sb. nutno uplatnit jeho ustanovení (zejm. ustanovení § 9a odst. 4) ve znění před nabytím její účinnosti, a dané prodloužení tedy vydat ve formě nezávazného správního úkonu dle části čtvrté správního řádu. Z citované pasáže rozsudku NSS č. j. 7 As 236/2023-64 (konkrétně odst. 35 rozsudku) je zřejmé, že správní úkon, kterým se závazné stanovisko prodlužuje, musí být posuzován z materiálního hlediska, nikoliv podle svého názvu (tj. v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu). V případě, jímž se citovaný rozsudek zabýval, toto mělo za následek toliko a v první řadě povinnost uplatnění pravidel správního řádu týkajících se přezkumu závazného stanoviska (tj. dle jeho ustanovení § 149 odst. 7), ovšem v žádném případě to nemělo „automaticky“ za následek nezákonnost napadeného správního úkonu (ta nastala až následně v důsledku neprovedení odvolacího přezkumu ve vztahu k němu dle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, resp. nevypořádání odvolacích námitek v režimu tohoto ustanovení). V tomto případě jde o ryze formální „vady“ předmětného správního úkonu spočívající jen v jeho nesprávném označení. Platí totiž, že předmětné prodloužení platnosti stanoviska EIA, i přes své ve světle dané judikatury nesprávné označení, splňuje klíčové obsahové náležitosti kladené na závazná stanoviska dle ustanovení § 149 odst. 2 správního řádu, neboť zcela zřejmě obsahuje jak závaznou část, tak odůvodnění, a to samozřejmě v kvalitě odpovídající všem okolnostem daného případu (v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu).

Odvolatel Krajina 2000 neuvádí žádné konkrétní námítky vůči obsahu vlastního prodloužení platnosti stanoviska EIA, na základě kterých k tomuto prodloužení nemělo dojít, resp. nenamítá porušení zákonných věcných (hmotněprávních) kritérií pro prodloužení platnosti stanoviska EIA plynoucích z ustavení § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. Námitka je proto ryze formální, přičemž toliko nesprávné označení správního úkonu, jímž se platnost stanoviska EIA prodlužuje, nemůže mít vliv na jeho správnost a zákonnost.

K odvolání Ing. Bc. Tomáše Dolanského, uvádím:

V odvolacím důvodu EIA- nové zjišťovací řízení, je namítáno:

„V rámci územního řízení vycházel stavební úřad ze stanoviska EIA, ke kterému dne 1. února 2012 vydalo Ministerstvo životního prostředí souhlasné závazné stanovisko. Původní EIA bylo vydáno na základě skutkového stavu a podkladů relevantních v roce 2012 odpovídajících tehdejšími podmínkám, hygienickým, technickým a právním předpisům i stavu technického a přírodovědného poznání. Od té doby došlo k významným změnám v území, které však původní dokumentace EIA nezohledňuje. Jak již bylo zmíněno v připomínkách, v dané lokalitě byla realizována rozsáhlá výstavba nových rodinných domů, což zásadně mění zejm. hustotu osídlení, hlukovou zátěž a celkové životní prostředí pro obyvatele, faunu i floru - k tomu srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. září 2024 č. j. 8 As 58/2023-145, dále ze dne 17. prosince 2021 č. j. 1 As 236/2018-86 či ze dne 22. května 2024 č. j. 10 As 182/2022-211. Odvolatel tak má za to, že vycházel-li při vydání Rozhodnutí Stavební úřad z posouzení EIA staré 12 let, které

nepočítalo s etapizací stavebního záměru (úseky 0301-0303, 0304 a 0305/I) mohlo dojít k porušení Odvolatelova práva na příznivé životní prostředí ve smyslu ust. čl. 35 odst. 1 Listiny základních práva a svobod. Povolením výstavby, která proběhla v souladu se stavebními předpisy, došlo ke vzniku nové situace, která dosud nebyla z hlediska vlivu stavby na životní prostředí zkoumána.

Ačkoli platnost stanoviska k EIA byla opakovaně prodlužována, a to dne 2. června 2017 do 1. února 2022 a následně až dne 20. března 2024 - stanovisko tak bylo prodlouženo v době, kdy již nebylo platné. EIA rovněž nereflektuje skutečnost, že došlo ke změně přirozených tras zvěře a v důsledku lepší péče o zeleň a revitalizace krajiny od roku 2012 se vytvořily nové ekologické vazby, jejichž narušení stavbou by mohlo mít nevratné negativní důsledky na životní prostředí. Odvolatel tak trvá na tom, že pro zajištění jeho práva na příznivé životní prostředí musí dojít nejméně k novému posouzení vlivu stavby na životní prostředí, neboť právní přepisy neumožňují zpracování „dodatku“ k EIA. Nové posouzení EIA tak musí zohlednit dopady změn projektové dokumentace na obyvatelstvo a veřejné zdraví a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví a na jejich vzájemné působení a souvislosti.

...

Rozhodnutí je tak stíženo vadou řízení, když stavební úřad nezjišťoval skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a zároveň postavil své rozhodnutí na neplatném (spíše nicotném) podkladu – závazném stanovisku, které bylo již v době prodloužení jeho platnosti dva roky neplatné."

K dílčí námitce na neplatnost stanoviska EIA v době jeho prodloužení dne 20. 3. 2024 odkazují na ustanovení § 9a odst. 4. zákona č. 100/2001 Sb., které uvádí, že žádost o prodloužení platnosti stanoviska musí být podána před jejím uplynutím, a platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost vyřízena. Žádost žadatele záměru o opakované prodloužení platnosti stanoviska EIA byla doručena ministerstvu dne 9. 11. 2021, tzn. ještě v době platnosti vydaného stanoviska EIA. A jelikož byla žádost kladně vyřízena vydáním opakovaného prodloužení platnosti stanoviska EIA dne 20. 3. 2024 pod č.j. MZP/2021/710/5811, stanovisko EIA mezitím nepozbylo platnosti.

Ministerstvo se v rámci prodloužení platnosti stanoviska EIA detailně zabývalo změnami podmínek v dotčeném území a změnami poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Závěrem ministerstvo konstatovalo, že *oznamovatel podáním žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA, podkladem pro prodloužení platnosti stanoviska EIA a dalšími doplňujícími podklady písemně prokázal, že v případě západní varianty (západního koridoru) nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Zpracovatelka podkladového materiálu konstatovala, že nebyly shledány takové změny podmínek v zájmovém území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. ... S ohledem na výše uvedené informace je zřejmé, že oproti procesu EIA nedošlo k takovým změnám stavu jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví v dotčeném území bez záměru, které by vzhledem k jejich charakteru mohly jednotlivě nebo v kumulaci všech výše popsanych změn generovat nové neposouzené vlivy jak na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví, tak na životní prostředí a veřejné zdraví jako celek.*

Konkrétní změny záměru jsou průběžně (v rámci každého navazujícího řízení vedeného k záměru) ověřovány verifikačními stanovisky postupem podle ustanovení § 9a odst. 6 a 7 zákona č. 100/2001 Sb.

Obecná námitka narušení práva na příznivé životní prostředí v důsledku realizace záměru tak není důvodná. Změny v území jsou vyhodnocovány v rámci prodloužování platnosti stanoviska EIA, změny záměru jsou vyhodnocovány v rámci verifikačních stanovisek, kde je rovněž prověřováno plnění relevantních závazných podmínek uložených závazným stanoviskem k ověření souladu.

K odvolání Bc. Elišky Tejkalové a Šimona Tejkala uvádím:

Odvolatelé Tejkalovi uvádějí, že stavba bude mít bezesporu negativní vliv z důvodu nepřípustného zásahu do charakteru území, zvýšení hlukové a imisní zátěže v lokalitě, dále dojde k zásahu do práva na ochranu životního prostředí. Je třeba, aby předmětný záměr byl posouzen na základě aktuálních a pravdivých (nikoliv zavádějících) skutečností, jinak nemůže být objektivně zjištěn skutečný stav věci. Rovněž jsou toho názoru, že závazné stanovisko EIA vychází ze zastaralých podkladů.

Konstatuji, že námitka je stížena vadou obecnosti, když není odvolateli Tejkalovými tvrzeno, jakým způsobem má být narušeno právo na příznivé životní prostředí v důsledku realizace záměru. Tvrzení o nepravdivosti výchozích skutečností není ničím podloženo. Stanovisko EIA, vydané v roce 2012, vycházelo z aktuálně dostupných podkladů. Jeho platnost byla následně prodloužena, a to do 1. 2. 2027. Odvolatelé Tejkalovi neuvádějí žádné konkrétní výhrady.

Podaná odvolání neobsahují žádné další odvolací důvody vztahující se ke správním úkonům vydaným dle zákona č. 100/2001 Sb. Opakující se odvolací důvody obsažené např. v odvolání paní Dany Šmejkalové, podatelů Kuličových a Okrašlovacího spolku v Jílovém u Prahy dále nevypořádávám, neboť jsou již detailně vypořádány v rámci odvolání Krajiny 2000, spolku pro ochranu přírody dolního Posázaví, a tímto na ně v celém rozsahu odkazuji.

K dalším odvolacím důvodům uvedeným v podaných odvoláních proti územnímu rozhodnutí není ministr životního prostředí příslušným orgánem.

S ohledem na uvedené shora konstatuji, že po prošetření všech námitek odvolání, které směřují proti závaznému stanovisku k ověření změn záměru č. j. MZP/2024/710/3524, ze dne 16. 7. 2024, jsem na základě výše uvedených skutečností došel k závěru, že odvolání nelze považovat za důvodná a výše uvedené stanovisko vydané ministerstvem přísluší, ve smyslu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, potvrdit.

Po prošetření všech námitek odvolání, které směřují proti prodloužení platnosti stanoviska EIA č. j. MZP/2021/710/5811, ze dne 20. 3. 2024, jsem na základě výše uvedených skutečností rovněž došel k závěru, že tyto námitky nelze považovat za důvodné a že nezakládají nezákonnost či nesprávnost prodloužení platnosti stanoviska EIA. Předmětné prodloužení platnosti stanoviska EIA tak přísluší potvrdit. Zároveň konstatuji, že sama skutečnost, že prodloužení platnosti stanoviska EIA výslovně neuvádí, že se jedná o závazné stanovisko, resp. že neobsahuje některé takovéto ryze formální náležitosti závazného stanoviska, nezpůsobuje jeho nezákonnost ani nesprávnost. Považuji však za podstatné, aby v souladu s výše citovanou judikaturou bylo s prodloužením platnosti stanoviska EIA nakládáno jako se závazným stanoviskem dle ustanovení § 149 správního řádu.

Jelikož nebyly shledány důvody pro změnu nebo zrušení předmětných stanovisek ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší tato stanoviska podle cit. ustanovení správního řádu potvrdit. Předmětná stanoviska byla vydána v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

Dospěl jsem k závěru, že závazná stanoviska byla vydána v souladu s příslušnými předpisy a odpovídají zásadám správní praxe ministerstva.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Mgr. Petr Hladík
ministr životního prostředí

Rozdělovník

Toto závazné stanovisko obdrží:

1. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR

Staroměstské náměstí 6
110 15 Praha 1
IDDS: 26iaava

2. MŽP, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (710)
zde

Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument Autorizovaná konverze z moci úřední vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **10699116-000-251024102650**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **17**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo životního prostředí, IČ: 00164801

Datum vyhotovení: **24.10.2025**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

10699116-000-251024102650